

Aziz Dostum,

Venedik Türk yazıları için sana bir teşekkür borcum var. Onları okumak benim için çifte sevinç kaynağı idi. Bir yandan; bunları vaktiyle okumuş olmak (hatta içlerinden bazılarını ayrıca da hatırlıyorum, çünkü ya el yazısı kopyası ya da fotoğraf halinde bizde varlar) ve diğer yandan; bunları Arap harfleri ile yayınlanmış halde görmek büyük sevinç.

Aşağı yukarı bir yıl önce Oriens’e bir tanıtım yazısı gönderdim, bunun içinde; Türk tarihi kaynaklarının Arap harfleri ile yayımlanmasının gerekliliğinden bahsetmiştim. Hatta aynı yazıyı, Türkiye’de tarihi kaynakların yayımı yapılırken Arap yazısının kullanmasına dönülmesi dileğiyle bitirmiştım vs. vs. Bu makale henüz yayınlanmadı, ancak dileğim daha şimdiden gerçekleşti ve senin kapsamlı çalışman Arap harfleriyle basılarak çıktı.

Dileklerim böyle gerçekleştiğine göre, şanslı bir insan sayılmaz mıyım?

Çifte sevinç için binlerce teşekkür.

Senin de bildiğin üzere; bir Rus hanım bir ay süresince buradaydı, zevkle ve büyük bir memnuniyetle çalıştı. Özellikle, Türk kaynak araştırmalarının sorunları üzerinde durduk, birçok insanın çalışmalarını birlikte değerlendirdik, tabiri caiz ise; mahkeme önüne çıkardık ama “cellâd”a da teslim etmedik.

“Topkapu S.”ından Fars fotoğraflarımızın teslimi için izin istedim. İznin verildiği haberini şükranla öğrendim.

Sağlığında bir sorun olmadığını da memnuniyetle okudum. Devamında evinde huzur, mutluluk ve işinde aktif bir çalışma yaşamı dilerim. Eşine ve sana her ikimiz içten selamlarımızı gönderiyoruz. Eşinin ellerinden öpüyor, seni dostlukla kucaklıyorum.

Lajos Fekete

Jászberény (vaktiyle “Canfeda”) 9. Nisan 1966.